

HIPPOKRATESE VANNE

Vannun arst Apolloni ja Asklepiose ja Hugieia ja Panakeia ja kõikide jumalate ning jumalannade nimel, kutsudes neid ühtaegu tunnistajaiks, et mina tahan oma võimete ja otsuse kohaselt kinni pidada sellest tötusest ja lepingust: austada minule arstikunsti õpetanut nagu oma vanemaid, andes temale, kui ta raha peaks vajama, osa oma tulust ning pidades tema järglasi oma vendadega võrdseiks ning õpetada nendele, kui see nende soov peaks olema, seda kunsti tasuta ja lepinguta; lasta neid osa saada nõuandest ja õpetusest nagu lepingu allakirjutanud ja arstliku seaduse järele vande andnud õpilased, teistele aga õpetust mitte andes.

Mina tötotan anda korraldusi ainult haige kasuks vastavalt oma võimetele ja arusaamisele, ma tahan neid säästa kahjust ja ebaõiglusest.

Mina tötotan mitte kellelegi anda surmavat ravimit, kui mind ka seda teha palutaks, samuti luban, et mina ei anna ka sellekohast nõu. Samuti ei anna ma ühelegi naisele abordivahendit. Pühalt ja vagalt tahan ma oma elujärke ja oma kunsti hoida.

Luban mitte kasutada nuga, ka mitte kivivaevuste korral, vaid tahan selle kõik jätta nende meeste hooleks, kes selle töö oma peale võtavad.

Igasse majja tahan ma sisse astuda haigele kasutoomiseks ja hoiduda kõigest ebaseaduslikust, eriti haige kahjustamisest ning eriti sugulisest vahekorrast nii naiste kui meestega, vabadega ja orjadega.

Mida ma ka ei kuuleks ravimise käigus või ka väljaspool ravitoiminguid inimese elu kohta, mida mingil juhul ei tohiks levitada, hoian ma oma teada, veendumuses, et niisuguseist asjust kõnelemine on halb.

Kui ma sellest tötusest kinni pean ega seda ei riku, siis saagu mulle osaks edu nii elus kui ka kunstis, austus inimeste poolt tulevates aegades. Kui ma murratan tötust ja valet vannun, saagu mulle osaks kõik vastupidine sellele.